ΣΤΟΡΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Η ΝΑΥΜΑΧΙΑ ΤΗΣ ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ

Οι Πατρινοί έπαναστατοῦν καὶ συνάπτουν μάχη̈ειες τὴν παραλίαν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου. Ἡ βοήθεια ὅμως τοῦ Δὸν Ζουὰν οὐδέποτε φθάνει καὶ οἱ ἐπαναστᾶται ἐγκαταλείπονται εἰς τὴν τύχην των. Οἱ ἀρχιεπίσκοποι Πατρῶν καὶ Θεσσαλονίκης τίθενται εἰς τὴν πυρά!..

Τοῦ κ. Π. ΣΤΕΡΓΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

Ὁ Ἰσπανὸς ναύαρχος Ἀνδρέας Δόρια ἀφιχθεὶς εἰς Πάτρας ἐπολιόρκησε τὴν πόλιν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν καὶ ἠνάγκασε τοὺς Τούρκους, οἱ ὁποῖοι εἶχον καταφύγει εἰς τὸ φρούριον, νὰ παραδοθῶσιν ὑπὸ τὸν ὅρον ἵνα ἐλευθέρως διαβῶσιν εἰς Ναύπακτον φέροντες ἕκαστος ἓν μόνον ἔνδυμα. Οἱ ἐν τῇ ξηρᾷ ἀποβιβασθέντες στρατιῶται καὶ οἱ πρὸς φρούρησιν τῶν Πατρῶν ἀφεθέντες παρεξετράπησαν εἰς πᾶν εἶδος διαρπαγῆς χωρὶς νὰ φεισθῶσιν οὐδ' αὐτῶν τῶν Ἑλλήνων. Μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῆς φρουρᾶς εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἐτῶν Πατρῶν ὁ Δόριας ἔπλευσε ξηρὰς Ναύπακτον καὶ προσβαλὼν τὸ Ρίον μετὰ μικρᾶς δυσκολίας κατέκτησεν αὐτό. Μετὰ ταῦτα ἐπολιόρκησε τὸ ἕτερον τῶν φρουρίων (Ἀντίρριον), εἰς ὃ περάσαντες τοῦ ὁποίου ἔσπευσαν εἰς Ναύπακτον πολλοὶ Ἱππεῖς ἀποδιωχθέντες ὑπὸ τῶν πολιορκητῶν. Μετὰ στενὴν πολιορκίαν καὶ ἀφοῦ διὰ τῶν συχνῶν βολῶν τῶν τηλεβόλων ἐπέφερε ῥῆγμα εἰς τὸ φρούριον ἠδυνήθη νὰ καταλάβῃ αὐτὸ μὲ' ἰσχυρᾶς δυνάμεως. Ἀναφέρεται δὲ ὅτι οἱ ἐν αὐτῷ 300 Γενίτσαροι ἔδηκαν πῦρ εἰς τὴν πυριτιδαποθήκην καὶ ἐτάφησαν ὑπὸ τὰ ἐρείπια τοῦ ἀνατιναχθέντος φρουρίου, ἐνῶ ὁ Δόριας εὗρε πολλὰ γιγαντιαῖα πυροβόλα, τὰ ὁποῖα ἐφόρτωσεν εἰς τὰ πλοῖα καὶ μετέφερεν εἰς Γένουαν.

Ἀλλὰ τότε οἱ δυστυχεῖς Ἕλληνες ἐξαπατηθέντες ἐκτῶν ὑποσχέσεων τοῦ Δόρια ἔλαβον τὰ ὅπλα ὑπὲρ τῶν χριστιανῶν καὶ ἐφόνευσαν ὅσους Τούρκους ἠδυνήθησαν νὰ εὕρωσιν.

Ὁ Δόριας ὅμως ἀφοῦ περιέπλευσε τὰ βόρεια παράλια τῆς Πελοποννήσου ἦρχι τῆς Κορίνθου ἠναγκάσθη, λόγω τοῦ ἀρχομένου χειμῶνος, νὰ ἐπανέλθῃ μετὰ τοῦ στόλου του εἰς Γένουαν.

Ἤδη οἱ Ὀθωμανοὶ εὗρον εὐκαιρίαν νὰ ἐκδικηθῶσιν ἀνενδοίστως τοὺς Πελοποννησίους, ἐκ τῶν ὁποίων πολλοὺς μὲν ἐφόνευσαν καὶ ἄλλους ἐξεδίωξαν ἐκ τῆς χώρας διώξαντες δὲ καὶ τοὺς Ἱσπανοὺς ἐκ τῶν Πατρῶν ἐλεηλάτησαν κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὴν πόλιν.

Κατὰ τὸ ἔτος 1571 (7 Ὀκτωβρίου ἡμέραν Κυριακὴν) συνήφθη ναυμαχία πρὸς τῆς Ναυπάκτου ἧτοι Δεπάντο μεταξὺ τῶν ἡνωμένων στόλων τῆς Ἱσπανίας, Βενετίας (εἰς τὸν στόλον τῆς ὁποίας κατελέγοντο καὶ πλοῖα ἑλληνικά), τῆς Γενούης, τῆς Νεαπόλεως, τῆς Σικελίας καὶ τοῦ Πάπα ἐκ 250 πλοίων ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς Τουρκίας ἀφ' ἑτέρου ἐκ 273 πλοίων. Κατὰ τὴν ναυμαχίαν ταύτην, ἡ ὁποία συνήφθη κατὰ τὴν εἴσοδον τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου καὶ δὴ παρὰ τὰς νοτίους Ἐχινάδας νήσους, ἠττήθη ὁλοσχερῶς ὁ τουρκικὸς στόλος, στολαρχοῦντος, κοινῇ ἀποφάσει τῶν συμμάχων τοῦ Δὸν Ἰωάννου τοῦ Αὐστριακοῦ

Οἱ Πατρεῖς ἀνελθόντες εἰς τὰ ὑψώματα τῆς πόλεως ἔβλεπον τὸ λαμπρὸν θέαμα τῆς εἰσόδου τοῦ στόλου εἰς τὸν Πατραϊκὸν κόλπον. Καὶ ἡ μὲν ἐμπροσθοφυλακὴ ἔφερε πρασινην, ἡ ναυαρχὶς κυανῆν, ἡ ὀπισθοφυλακὴ κιτρίνην καὶ ἡ ἐπικεφαλὴ λευκὴν σημαίαν.

Ἀναπαράστασιν τῆς περιβοήτου ταύτης ναυμαχίας ἀπεικονίζει πίναξ ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς Ζακύνθου ἔργον τοῦ ἀγιογράφου Ρωμανοῦ τοῦ Κρητὸς ζήσαντος κατὰ τὸν 16ον καὶ 17ον αἰῶνα. Εἰς τὴν παράστασιν ταύτην τῆς ναυμαχίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἔλαβον μέρος μετὰ τῶν συμμάχων στόλων καὶ Ἕλληνες ναύαρχοι, ἀπεικονίζονται τὰ συγκρουόμενα πλοῖα αἱ Ἐχινάδες νῆσοι καὶ ἡ ἀκτὴ τῆς Αἰτωλοακαρνανίας.

Οἱ Ἕλληνες εἰς πολλὰ μέρη τῆς χώρας καὶ ἰδίως ἐν Πελοποννήσῳ οἱ Μανιᾶται, διαξήγαγον πόλεμον κατὰ τῶν Τούρκων, βασιζόμενοι εἰς τὴν βοήθειαν τοῦ Δὸν Ἰωάννου τοῦ Αὐστριακοῦ, ἐπὶ τῇ ἐπαγγελίᾳ τῆς ὁποίας ἐξηγέρθησαν.

Ἀναφέρεται δὲ ὅτι καὶ αἱ Πάτραι ἐπανεστάτησαν τῇ προτροπῇ τοῦ μητροπολίτου αὐτῶν Γερμανοῦ Α' ἐν συνεννοήσει μετ' ἄλλων κληρικῶν τῆς Πελοποννήσου καὶ ὅτι μάχη συνήφθη εἰς τὴν παραλίαν τοῦ Ἁγ. Ἀνδρέου, ἔνθα ἠττήθησαν οἱ Τοῦρκοι.

Ἀλλ' ὁ Ἰωάννης Αὐστριακὸς ἐπροφασίζετο ἀναβολὰς καὶ ὑπέσχετο πάντοτε ἐπικουρίας, αἱ ὁποῖαι ὅμως ποτὲ δὲν ἦλθον. Ἐπὶ τέλους ἀπελπισθέντες οἱ ἐπαναστᾶται κατέθεσαν τὰ ὅπλα, οἱ δὲ ἀρχηγοὶ αὐτῶν διεπέρησαν εἰς τὴν Νάπολιν, ἐνῷ οἱ μείναντες εἰς τὴν Πελοπόννησον δὲν γνωρίζομεν τί ἀπέγιναν. Γνωστὸν δὲ εἶναι ὅτι οἱ ἀρχιεπίσκοποι Πατρῶν καὶ Θεσσαλονίκης ἐκάησαν ἐπὶ πυρᾶς.

Π. Στεργιανόπουλος
(Καθηγητὴς)

Μικρὰ νέα

Ἐγενικεύθησαν τὰ μπάνια.

—Τοὺς περισσοτέρους κολυμβητὰς συγκεντρώνουν οἱ «πλάζ» τῶν Ἰτεῶν καὶ τῶν Μποζαρτικῶν.

—Τὰ δὲ παραθαλάσμια κέντρα εἶναι διαρκῶς γεμάτα ἀπὸ κόσμο

—Τὰ βράδυα ἰδίως.

—Τὰ μεγάφωνα ὅμως ὡρισμένων συναγωνιζομένων κέντρων τῆς Γλυφάδας ξεκουφαίνουν τοὺς πελάτας, ἰοὶ ὁποῖοι κυριολεκτικῶς τὸ βάζουν στὰ πόδια.

—Καλὴ εἶναι καὶ ἡ μουσικὴ ἀλλ' ἂς συμφωνήσουν οἱ ἰδιοκτῆται τῶν κέντρων μὲ τὰ μεγάφωνα νὰ τὰ βάζουν ἐκ περιτροπῆς.

—Διότι, καλὰ εἶναι καὶ «τὰ δακρυσμένα μάτια» καὶ... «ὁ γιατρὸς ποὺ χτυπᾶει τὴν πόρτα» ἀλλὰ τί χρωστᾶνε οἱ πελάτες;

—Οἱ ὁποῖοι ἀζήτησαν λίγη δροσιὰ καὶ ὄχι τὸ γιατρὸ οὔτε «καλμόλ» γιὰ τοὺς πονοκέφαλους.

—Αὔριο—μεθαύριο λήγουν τὰ βάσανα τοῦ μαθητικοσμου.

—Τελειώνουν τὰ διαγωνίσματα.

—Ἔχει δὲ ἐξακριβωθῆ ἀπὸ παλαιοτάτων χρόνων ὅτι τώρα τὸ καλοκαίρι εἴθισται νὰ πρωτιμῶται ἀπὸ τὸν Ὅμηρο καὶ τὶς συνεφαπτόμενες, ἤτοι.... μπάνια.

—Τὸ τέρας τοῦ Ἐπιταλίου —ἡ σχετικὴ εἴδησις δηλαδὴ —ἔκαμε τὸν γῦρο τοῦ κόσμου.

—Μετὰ τὶς Ἑλληνικὲς ἐφημερίδες, ξετηλεγραφήθη καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

—Ἐννοεῖται, κάθε νεωτέρα εἴδησις ἦτο καὶ βελτιωμένη.

—Ἔτσι ποὺ κατάντησε νὰ πλησιάζῃ νὰ γραφῇ ὅτι τὸ τέρας ἐγεννήθη μὲ ... σπιρούνια καὶ ἐπωχούμενον τζίπι!

Γεώργιος Πανουτσόπουλος Παιδίατρος. Ἰατρεῖον τηλεφ. 43—51.

Ὁ Ἰατρὸς ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ εἰδικὸς φυματιολόγος δέχεται καθ' ἑκάστην 4—8 ἐν τῷ Ἰατρείῳ του ὁδὸς Ἀθανασίου Διάκου ἀριθ. 30 ὡς καὶ ἐπὶ συνεντεύξει ἀριθ τηλ. 35-58

Ἰωάννης Ἀλμπανόπουλος Ἰατρὸς Παθολόγος—Λιλὴ Κέντρου Ἀλμπανοπούλου Μαιευτὴρ Γυναικολόγος. Δέχονται Ὑψηλάντου 113.

Ἀρώματα
Καλλυντικὰ
Μπιζοῦ
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 248 Τηλ. 35—53

ΕΛΑΣΤΙΚΑ ΜΟΧΩΚ
MOHAWK

Ἀσυναγώνιστα εἰς ἀντοχὴν καὶ ποιότητα
ΝΕΑ ΠΑΡΑΛΑΒΗ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΜΕΤΑ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗΣ
ΒΑΣ. Γ. ΓΟΥΡΓΟΥΡΙΝΗΣ
Πάτραι Ἁγ. Ἀνδρέου 35· Τηλ. 20 — 08

ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΚΙΝΗΤΑ ΤΡΑΚΤΕΡ FORDSON
ΔΗΖΕΛ 45 ΙΠΠΩΝ
Συνεχεῖς παραλαβαὶ
ΠΑΡΑΓΩΓΗ 1949 ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ FORD
ΦΟΡΤΗΓΑ ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ ΕΠΙΒΑΤΙΚΑ
ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΩΝ
Ἐξουσιοδοτημένοι ἔμποροι εἰσαγωγεῖς
Πελοποννήσου — Αἰτωλοακαρνανίας— Ἠπείρου— Ἑπτανήσου
Α. ΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΣ & Β. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ
Πάτραι = Ἁγίου Ἀγίου Ἀνδρέου 37 = Τηλέφ. 29 — 48
(Τηλεγρ. ΓΕΡΣΟ)
ΤΟΠΙΚΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ
Γ. ΣΟΥΜΕΛΗΣ (Ἀγρίνιον), ΙΩΑΝ. ΚΑΨΑΛΙΑΡΗΣ (Πύργος),
Α. ΜΠΙΡΒΑΣΙΛΗΣ καὶ Π. ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ (Καλάμαι)

Ο ΚΗΠΟΣ

Τί πανηγύρι λιόχαρο, στὸν ἀνθισμένο κῆπο
ποὺ τὰ γλυκὰ τῆς ἀνοιξης τὸν μέθυσαν φιλιὰ
ἕνα τραγοῦδι γίνεται μὲ τῆς καρδιᾶς τὸ χτύπο
ποὺ φτερουγίζει σὰν πουλί, μὲ τ' ἄλλα τὰ πουλιά.

Κι' ἀργὰ τὰ χάδια τοῦ ἡλιοῦ ἀπ' τῶν ἀνθιῶν τὰ χνούδια.
τὰ κρυσταλλένια δάκρυα σκορπᾶνε τῆς αὐγῆς
δπάλινες σταλαματιές ἀπ' τὰ ξανθὰ λουλούδια
πέφτουν, καὶ κρῖνα γίνονται στὴ χλοησμένη γῆς.
Πάνου γελάει ὁ οὐρανὸς κι' ἡ γαλανὴ θωριὰ του

μὲ χάρη καθρεφτίζεται στῆς λίμνης τὰ νερά.
Δῶρα κι' οἱ δυὸ τοῦ στέλνουνε, ὁ ἕνας τὰ φιλιὰ του
κι' ἡ ἄλλη τὴ θαλασσινή κι' ἀνόθευτη χαρά.
Καὶ τῆς χλωρῆς ροδακινιᾶς τ' ἄνθη τὰ βελουδένια.

μὲ τὰ μπουμπούκια τὰ λευκὰ τῆς μηγδαλιᾶς θροΐζουν
καὶ κάπου κάπου πέταλα μέσα στὴ σμαραγδένια
καὶ διάφανη νεροσυρμή, μ' ἀφροντισιὰ σκορπίζουν.

Κι' οἱ στοχασμοί μου οἱ σκυθρωποὶ σὰν ἀλαφρὸς ἀγέρας
στὸν κῆπο πληγηθήκανε τοῦ φωτεινοῦ Ἀπρίλη
ἐχάρηκαν κι' ἂς εἶχανε ζωὴ μιᾶς μόνης μέρας
γιατὶ καὶ σκάλι ἔκλαψαν σὰν ἔσβυσε τὸ δεῖλι.

ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΚΑΡΑΣΗΜΑΣ.

Radio Marelli
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ
ΡΑΔΙΟ - ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 254 — Τηλ. 22—74
ΣΗΜ. Τὰ ἀνωτέρω ἐκλεκτὰ ραδιόφωνα λειτουργοῦν σὲ συνεχὲς καὶ ἐναλλασσόμενον ρεῦμα 110—120 βόλτ καὶ μὲ μπαταρίαν 6 βόλτ.

ΨΥΓΕΙΑ

Ζητήσατε ἐπιμόνως τὶς
Λεμονάδες
ΘΑΥΜΑ
Ἐργοστασίων
ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΙΛΑΒΑ
ΙΩΝΙΑΣ 7
Τηλέφωνα 28—94, 21—48, 20—77

Σταυρόλεξον ἀρ. 401

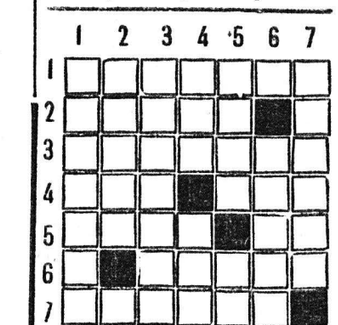

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ - ΚΑΘΕΤΩΣ

1) Ἀδελφόθεος. 2) Ἔχει τὸ σῶμα της 3) Δωματίου. 4) Αὐτιά.— Στὸπ. 5) Κτύπα. — Μισὴ Ἀθηναϊκὴ ὁδός (ἀνορθ.) 6) Ὄχι ὁ ἴδιος. 7) Πραγματικός, πλήρης.

Ἄννα Μ.

Δύσις προηγουμένου

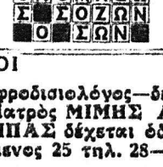

ΙΑΤΡΟΙ

Ὁ ἀφροδισιολόγος—δερματολόγος Ἰατρὸς **ΜΙΜΗΣ Α. ΚΑΓΣΑΜΠΑΣ** δέχεται ὁδὸς Φιλοποίμενος 25 τηλ. 28—77.

Κωνσταντῖνος Σκευτέρης Ἰατρὸς Μαιευτὴρ — Γυναικολόγος.

ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΓΙΑΛΕΛΗΣ Ἰατρὸς Παθολόγος δέχεται ἐν τῷ Ἰατρείῳ του Ῥήγα Φερραίου 68. Τηλέφ. 33—92.

Ὁ κ. Ἰωάννης Δεληγιάννης χειροῦργος ὀδοντίατρος ἐπανελθών, ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας του ὁδὸς Γεροκωστοπούλου 26 τηλ. 22—10.

Ὁ Ἰατρὸς κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ι. ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ**, ἀριστεύσας Ἰατρικῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐκπαιδευθεὶς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Μονάχου δι' ὑποτροφίας, δέχεται εἰς τὸ Ἰατρεῖον του Ἁγίου Νικολάου 60. Τηλ. 21—81. Οἱ πτωχοὶ δωρεὰν Δευτέραν—Τετάρτην—Παρασκευὴν 3—4 μ.μ.

Ὁ Ἰατρὸς **ΓΕΩΡΓ. Ν. ΜΠΙΜΠΗΣ** καὶ ἡ ὀδοντίατρος **ΜΑΡΙΚΑ ΜΠΙΜΠΗ** δέχονται Παντανάσσης 48 τηλ. 22—58

Γεώργιος Π. Τσαχιώτης Ἰατρὸς Ὠτορινολαρυγγολόγος ἄνωθεν φαρμακείου Κανελλοπούλου τηλ. 31—60.

Σταμάτης Σκεύρας ὀδοντίατρος δέχεται εἰς τὸ Ἰατρεῖον του Γεροκωστοπούλου καὶ Ῥήγα Φεραίου καθ' ἑκάστην 9—1 καὶ 4—7.

ΡΑΒΑΖΟΥΛΑ Ν. ΚΑΛΛΙΟΠΗ (Χειροῦργος-Ὀδοντίατρος). Μετὰ εἰδικὴν ἐν Ἀμερικῇ ἐκπαίδευσιν, ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας της. Γεροκωστοπούλου 42—Τηλέφ 30-56

Διὰ τὰς
ΚΥΡΙΑΣ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑΣ
Μία καλὴ συμβουλὴ ἑνὸς εἰδικοῦ ὁδηγεῖ ἀσφαλῶς στὴν ἐπιτυχία.
Κυρίες καὶ δεσποινίδες,
Πρὶν προβῆτε στὴν κοπὴ τῶν μαλλιῶν σας, συμβουλευθῆτε τὸν μαλλιτέχνην ΑΝΔΡΕΑΝ. Εἴκοσι χρόνια πείρας εἶναι ἐγγύησις διὰ τὴν ἐπιτυχίαν στὴν ἐκκοπὴν τῶν μαλλιῶν καὶ στὴν δημιουργία μιᾶς περμανάντ μὲ ὅλα τὰ νέα φάρμακα.
Κομμώσεις
ΑΝΔΡΕΟΥ ΤΣΕΛΛΗ
Ἁγ. Νικολάου 29 Τηλ. 27—49

ΧΡΗΜΑΤΙΚΑΙ & ΚΤΗΜΑΤΙΚΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΑΙ
Κανακάρη 147 τηλ. 30—68
Διαθέτω τὰ καλλίτερα καὶ εὐθηνότερα οἰκήματα ἐλεύθερα καὶ μὴ ὡς καὶ δενδροπερίβελα. Ἐπίσης οἰκόπεδα εἰς ὅλα τὰ σημεῖα τῆς πόλεως καὶ εἰς τιμὰς ἐξαιρετικάς.
ΧΡΗΜΑΤΑ - ΚΤΗΜΑΤΑ
Ἀγοραὶ καὶ πωλήσεις ἀκινήτων.
Δάνεια, πάσης φύσεως Ἐνοικιάσεις, διαχειρίσεις ἀκινήτων.
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΑΠΤΗΣ
Κανακάρη 147 Τηλ. 30—68

Πίνεται οὖζο
ΜΑΡΛΑΦΕΚΑ

Διαβάζοντας....

Πνευματικὸς Μηδενισμός

Τοῦ Νώτη Νησώτη

Ἡ ἀταξία τοῦ καιροῦ μας, ἔχει προκαλέσει μιὰ βαθειὰ ἀπελπισία στὶς συνειδήσεις, ἔτσι ποὺ τὸ πνευματικό τους ἀντίστοιχο, πορμορφώνεται σ' ὅλο καὶ μεγαλύτερες περιοχὲς—πνευματικὲς καὶ ἠλικὲς κι' ἔχει προκαλέσει μιὰ τάση, τόσο στὴν Εὐρώπη, ὅσο καὶ στὴν Ἀμερική, ποὺ εὐνοεῖ τὴν ἄνθηση τῆς μαύρης λογοτεχνίας, στὸ εἶδος τοῦ μυθιστορήματος, περισσότερο, καὶ τοῦ γκαγκστερισμοῦ τῆς νεολαίας.

Ἡ πηγὴ τῶν φαινομένων αὐτῶν, ὀφείλεται κατὰ τὴ γνώμη τῶν ειδικῶν, στὴν ἀνάγκη ποὺ νιώθει ὁ ἄνθρωπος, νὰ πιτύχει, τὴν ἀναπροσαρμογή, πέρα ἀπὸ τὸ χρόνο καὶ τὸ χῶρο, τοῦ ἑαυτοῦ του, μὲ τὶς δυνάμεις ποὺ ὑπακούουν,—στὴν μεταπολεμικὴ περιοδο, σ' αὐτὸ ποὺ τὸ ὀνομάζουμε νόηση (ὅπου κι' ἂν φτάνει τὸ ὑποκειμενικὸ βάθος της) σὲ μιὰ ἀκατάλυτη ἀνάγκη —διάθεση, μηδενιστική, στὴν οὐσία της, καὶ ποὺ ὁ σκοπὸς της εἶτε, ἀντικαθιστώντας τὶς παληὲς φόρμες τῆς ἔκφρασης, τῆς συγκρατημένης καὶ πειθαρχημένης λευτεραφανέρωσης, στοῦ λόγου τὸ ἐπίτευγμα, μὲ καινούργιες, γυμνὲς ἀπὸ κάθε περικάλυμα ἠθικῆς ἐπένδυσης, νὰ προκαλέσει, ὡς στὶς ρίζες τῆς ἀνθρώπινης ἐδαιοθησίας, στὴν ἐσώτατη, φρέσκους χυμούς, καὶ χορησιμοποιώντας τους, μὲ καινούργιους τρόπους καὶ ἐνέργειες, νὰ καταλήξει—λέει— σὲ μιὰ πρωτότυπη τέχνη, «ποὺ ἡ φύση νὰ φαίνεται ἀ ἀμεσα ἀπὸ μιὰ ἰδιοσυγκρασίαν...

Αὐτὸς ὁ ἐξτρεμιστικὸς δογματισμός, ἔχειτὴν αἰτίαν του στὶς μολυσματικὲς ἀναθυμιάσεις καὶ τὰ τελευταῖα δράματα, ἀπὸ τὶς ἀπάνθρωπες συνέπειες τοῦ τελευταίου πολέμου, μὲ τὶς γκρεμισμένες πόλεις, τὴ χτηνώδικη βία, τὰ κρεματόρια... Ἀπὸ τὴν ἐκθρόνηση τοῦ Ἀνθρώπου, ἀποκεῖ ποὺ τὸν ἐτοποθέτησε ἡ μεγαλοφυΐα τοῦ Νίτσε μὲ τὴν κατάργηση τοῦ ἰδανικοῦ τῆς ἐλευθερίας, τὴν θλὶ καὶ πιὸ αὐξανόμενη πλουτοκρατική, κατὰ τῶν λαϊκῶν στρωμάτων ἐκμετάλλευση, τὴν διαφθορὰν τῶν ἰδανικῶν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς προόδου, τὸ ἠθικὸ καὶ κοινωνικὸ ξεπόδλημα τῶν ἀξιῶν καὶ θεωριῶν, ποὺ τοὺς εἶχαν ἐμπιστευθεῖ οἱ πατέρες τους, παρμένες ἀπὸ τὸ στόμα τῶν συγχρόνων τους προφητῶν: Οὐγκὼ Ζολᾶ, Μπερτελό, Οὐΐτμαν, τοὺς Μπωντελαίρ, Βερλαίν, Φλωμπέρ, Ρεμπῶ, αὐτὸν τὸν προφήτην μὲ τὸ ἀγγελικὸ στόμα, ποὺ προλέγει τὴν ἐποχὴ τῶν δολοφόνων ποὺ, «τὰ βαραθρα θὰ κατρακυλᾶν στὰ βάθη» καὶ «στὰ τέλματα τῆς Εὐρώπης θὰ σαπίσει ἡ εὐρωστία», ἐξορίζοντας, ἀπὸ ὁράνους στιχτοὺς ἀπὸ γαλάζιες πάχνες, τὰ χρυσὰ πουλιὰ τῶν ἐλπίδων τῆς ἀγάπης» μὲ τὶς παρήγορες ἐλπίδες τους, ποὺ ἀναφαίνονταν ἀπὸ τὸ βάθος, τῶν κοινωνικὰ κολασμένων συνειδήσεων, στὶς τόσο σκληρὰ δοκιμασμένες λαϊκὲς μᾶζες, ἀπὸ τὸν ἀτσάλινο βιομηχανισμὸ καὶ τὸν κατακλεισμὸ καὶ γκρέμισμα ποὺ προκαλοῦσε ἡ πεοηφάνεια τῆς γνώσης του καὶ ἡ φυσικὴ —τεχνικὴ δύναμή του. Αὐτὸς ὁ μηδενισμὸς στὴ λογοτεχνία, ἀ πλάθηκε τελευταῖα. Σήμερα, στὸ βιβλίο, στὸ θέατρο στὸ κινηματογράφο, —περισσότερο καὶ ζωντανότερα—τὸ μαῦρο, εἶνε τὸ χρῶμα τῆς μόδας. Καὶ ἡ μόδα, ἔχει ἀνάγκη τῆς ρεκλάμας, ἀφοῦ ἡ ἴδια εἶνε ἡ ταμπέλα της. Γι' αὐτὸ στὰ βιβλία, στὰ θεατρικὰ ἢ κινηματογραφικὰ ἔργα, οἱ τίτλοι τους δὲν χνουν χαρακτηριστικὰ τὴν πυκνὴ ὁμίχλη, ποὺ σκεπάζει τὴν ὕπαρξη τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ κόσμου του. Τίτλοι σὰν αὐτοὺς: «Ὁ Ἄνθωπος καὶ τὸ χτῆνος», «Ἡ πανούκλα», «Ἡ χαρὰ πεθαίνει», «Στρατοπεδικὸς ὁδόμπαν», «Τερατῶδης ἥττα», «Πειρασμὸς στὴ φόση» κ. τ. ρ.

Αὐτὴ ἡ ὁμίχλη, ποὺ τὴν προκαλεῖ ἡ μηδενιστικὴ ὑπ βολὴ κοιαλήγει στὴν πόβαθειὰ ἀπελπισία: Τὸ πρόβλημα τῆς αὐτοκτονίας πῆρε φιλοσοφικὴ θέση, ἔγινε ἐπιγοῦσης φύσεως ἀπασχόληση γιὰ πολλὰ διάφορα πνεύματα... «Μονάχα ἕνα σοβαρὸ κι' ἀληθινὸ φιλοσοφικὸ πρόβλημα ὑπάρχε. Τὸ πρόβλημα τῆς αὐτοκτονίας. Μὲ τὸ νὰ κρίνεις, ἂν ἡ ζωὴ ἀξίζει ἢ δὲν ἀξίζει, ἀπαντᾶ: στὸ βασικὸ ἐρώτημα τῆς φιλοσοφίας», λέει ὁ Σάτρ.

Καὶ ἡ Ζανέττα τοῦ Ἀνούιλ, ἀπαντώντας «στὸ βασικὸ ἐρώτημο τῆς φιλοσοφίας» καὶ παρατὴ συμβουλὴ τοῦ Φρειδερίκου, ποὺ τὶς ἀπαντᾶει, στὶς κατηγορίες της, ἐναντίον τῆς ἀσχήμιας τῆς ζωῆς: «Ἴσως, ἀλλὰ δὴ αὐτὴ ἡ φρίκη, ὅλες αὐτὲς οἱ ἀσκοπες χειρονομίες, αὐτὴ ἡ γελοία περιπέτεια εἶνε δική μας. Πρέπει νὰ τὴ ζήσουμε. Κι' ὁ θάνατος ἑτσι εἶνε ἀθαίρετος, ἡ Ζανέτα πνίγεται στὴ θάλασσα... Γιὰ νὰ ξοφλήσει ἀποκεῖνο ποὺ στὸν ἄνθρωπο εἶνε τὸ ὡραιότερο ὅσο ποὺ τοῦ χάρισε ἡ φύση: τὴ ζωή...

Εἶναι καὶ τοῦτο ἕνα χαρακτηριστικὸ σημάδι τοῦ πνευματικοῦ μηδενισμοῦ ποὺ δέρνει τὴν ἐποχή μας. Γιατί, τοῦτη ἡ αὐτοκτονία δὲν εἶνε τὸ ἀποτέλεσμα μιᾶς αὐθαίρετης πράξης, εἶνε προϊὸν δημιουργίας ἀπὸ τὴν ἀνάποδη !. Τῆς πιὸ τερατώδικης ἀξιολόγησης τοῦ πνεύματος. Τῆς ἐνέργειας καὶ τῆς μάχης—γιὰ τὸ κακό, « Ἕνας ἄνθρωπος εἶναι τὸ σύνολον τῶν πράξεών του. Αὐτὸν ποὺ ἔκαμε καὶ αὐτὸν ποὺ θὰ κάμει», ὑποστηρίζει ἕνας ἀπὸ τοὺς προβρόμους τοῦ ὑπαρξισμοῦ. Καὶ ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει τίποτες— ὅπως ὑποστηρίζει—ὁ ὑπαρξισμὸς—πρέπει τὴ ψυχή « νὰ τὴν πλέξουμε σὲ μιὰ μεγάλη δράση καὶ σχεθητὴ ποὺ εἶνε νὰ πεθάνει ὅσο τὸ δυνατὸ πιὸ ἀψηλά...»

Αὐθαίρετη ἠθικὴ ποὺ τὴν διατύπωσε ὁ Καμύ. Γερὸ γνώρισμα τῆς πνευματικῆς ἀταξίας τοῦ καιροῦ μας.

Ποιὸς θάναι ὁ νέος προφήτης ποὺ θὰ φωνάξει μὲ τὸ στόμα τῶν Χειρουβείμ, ὅπως φώναξε ὁ προφήτης τῶν πατέρων μας ὁ ἀητὸς τοῦ πνεύματος, ὁ Οὐγκώ; « Ὢ ἀμείλιχτη κοινωνικὴ πορεία, ποὺ δημιουργεῖς τὸν πνευματικὸ καὶ ἠθικὸ θάνατο. Ἐσὺ ποτίζεις τὴ ψυχὴ μὲ τὸ βόθρο σου· καὶ κιντυνεύει νὰ κανταποντισθεῖ. Ποιὸς θὰ τὴν ἀναστήσει; ! ...» Ἐσύ, καὶ οἱ σὰν Ἐσὲ ὄμοιοι, ἀποκρινόταν ἡ φωνὴ τοῦ θεοῦ, τότε... Ἐνῷ τώρα οὔτε κανεὶς ρωτᾶει· κι' ἂν ρωτήσει, ὁ θεὸς δὲν ἀποκρίνεται...

Νώτης Νησώτης

ΠΩΛΕΙΤΑΙ εἰκὶα εἰς καντρικὴ θέσιν εἰς τὴν κάτω πόλιν καὶ εἰς τιμὴν εὐκαιρίας πληροφορίαι εἰς τὸ ἀρτοπωλεῖον Νικ. Πετροπούλου, Καρασκάκη 128.